

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 lipca 2025 r.

sprawy **T.K.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 272 k.k.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela
pośiłkowego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 9 grudnia 2024 r., sygn. akt II AKa 139/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 1 lutego 2024 r., sygn. akt XVIII K 158/22,

p o s t a n o w i ł:

1) pozostawić kasację bez rozpoznania;

**2) obciążyć oskarżyciela pośiłkowego F.K. kosztami sądowymi za
postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Łodzi, wyrokiem z 9 grudnia 2024 r. utrzymał w mocy zaskarżony apelacjami skazanego oraz oskarżyciela pośiłkowego skazanego wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 1 lutego 2024 r., mocą którego T.K. został uniewinniony od zarzutu popełnienia w ramach czynu ciągłego przestępstwa przywłaszczenia powierzonych mu środków pieniężnych stanowiących mienie

znacznej wartości popełnionego na szkodę F.K. (art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.) oraz uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 272 k.p.k., za co skazano go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres roku próby i grzywnę.

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego podniósł zarzuty rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia prawa procesowego, tj. art. 440 k.p.k. w zw. z art. 180 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 433 § 1 i 2 k.p.k. i materialnego tj. art. 284 § 2 k.k. i zażądał uchylenia wyroku Sądu drugiej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym w apelacji innej, niż łódzka.

W pisemnych odpowiedziach na kasację Prokurator Rejonowy Łódź – Śródmieście w Łodzi wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie obejmuje tylko kasacji wywiedzionej przez podmiot szczególny lub z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych (art. 523 § 4 pkt 1 i 2 k.p.k.). W niniejszej sprawie doszło do sytuacji, w której pełnomocnik, nie wskazując żadnej z przyczyn, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., wniósł kasację od prawomocnego wyroku skazującego z warunkowym zawieszeniem wykonania kary. Oznaczało to, że wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia był niedopuszczalny, a zatem zachodziła okoliczność, o której mowa w art. 429 § 1 k.p.k., co implikowało pozostawienie go bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]

